

[Anders Poulsen]

især hvis boligydelsen også skal ydes til enkeltværelser, der ligger uden for den almindelige boliglovgivning. For det fjerde vil vi gøre opmærksom på, at der i 1979 blev vedtaget lempeligere økonomiske vilkår for ungdomsboliger, bl. a. adgang til driftssikring og boligsikring. For det femte synes vi, at forslaget rent teknisk er meget ugennemarbejdet. Bl. a. er det uklart, hvilken personkreds og hvilke boligtyper der kan komme i betragtning.

Med disse bemærkninger skal jeg på venstres vegne klart afvise SFs forslag.

Agnete Laustsen (KF):

Heller ikke vor ordfører, hr. Keld Andersen, kan være til stede, og jeg skal derfor på den konservative folketingsgruppes vegne sige, at vi ikke kan medvirke til dette lovforslags gennemførelse. Vi finder det uoverskueligt i sine økonomiske konsekvenser. Traditionen tro fremsætter socialistisk folkeparti blot udgiftskrævende forslag uden nogen som helst anvisning af, hvor pengene skal komme fra.

Vi kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet må af de samme grunde som anført af de to foregående ordførere afvise dette lovforslag.

Dræbye (RV):

Det radikale venstre kan ikke støtte SFs forslag. Vi er enige i nogle af forudsætningerne, nemlig at de økonomiske vilkår for de studerende er for dårlige i øjeblikket, og at vi over de nærmeste år må søge at skabe en bedring. Men vi er her i en situation, hvor de svagheder, der i øvrigt kunne være ved boligydelse i al almindelighed, så klart optræder i forstærket grad.

Hvis man vil – og det vil SF – lade loven omfatte det private udlejningsmarked, så er vi i den situation, at den helt dominerende brugerkreds af det private udlejningsmarked er de studerende, og de vil efter SFs forslag stort set være økonomisk uinteresserede i, hvad de betaler i leje på det private udlejningsmarked. Det betyder, at hvis man bare gør det, SF siger – selv med de forbehold der er i lovforslagets kapitel 3 – vil man få en kapitalisering af disse boligtyper, som ikke

betales af de studerende, men som efterhånden i stigende omfang vil blive betalt af samfundet. Det kunne gå hen og blive en meget dyr ordning for samfundet, det, som SF har foreslået, for så vidt angår det private udlejningsmarked, for man ville jo kunne konkurrere om de gode værelser uden at tænke på økonomien i det. Kontrolmekanismen i SFs forslag går alene på, om lejen svarer til markedsprisen.

Den tredje problemstilling er indkomstbetrebet. Man kan være enig eller uenig, men nu er situationen altså den, at de studerendes indkomst er baseret dels på låneindtægter, dels på almindelige skattepligtige indkomster, og når man sorterer alle låneindkomsterne væk ved beregning af en social ydelse, bryder man i hvert fald forudsætningerne for det, der i øvrigt har været principperne for støtte til unge under uddannelse.

Dermed bliver det en meget dyr lovgivning. SF opgør den selv til 700 mill. kr., som det har været omtalt tidligere. Vi mener, at skulle vi kunne finde bare halvdelen af 700 mill. kr., så kunne vi finde en bedre og mere forsvarlig anvendelse til gavn for de studerende end den, SF har foreslået.

Bollmann (CD):

Vi vil også i CD gerne erkende, at der er økonomiske problemer og dermed boligproblemer for de uddannelsessøgende, men jeg synes nok, at SF stiler højt, når man siger, at der skal hentes 700 mill. kr. lige ud af luften. Vi finder, at konsekvenserne af lovforslaget ikke er gennemtænkt. Vi finder det ret uoverskueligt og må afvise forslaget.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil godt give hr. Kalnæs og en række af de øvrige talere og boligministeren ret i, at de uddannelsessøgendes økonomiske forhold er meget dårlige, og at de på mange måder er lige så elendige som folkepensionisternes – ja, i nogle tilfælde elendigere. Det er et problem, vi selv har påpeget flere gange. Vi har tidligere bl. a. sammen med SF fremsat et reformforslag til en anden uddannelsesstøtte, hvor man bl. a. fjerner de meget dyre banklån.

Det er helt klart, at det forslag, som SF her lægger frem, selvfølgelig vil lette de øko-